

Prædiken søndag d. 7. januar 2018.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 2,1-12. Stjernen er håbets lys.

Det er ikke så tit, når man bor inde i en storby, at man virkelig ser og oplever en stjerneklar himmel. Her inde er der alt for meget lys til, at man virkelig kan se stjernerne og mælkevejen. De færreste af os vil opdage, hvis noget er forandret. Jo, hvis Nordstjernen eller en af stjernerne i Karlsvognen var væk, så vi det sikkert.

For et par år siden var jeg heldig at få lov at besøge Zimbabwe, en af nætterne dér blev tilbragt langt ude på landet helt tæt på grænsen til Mozambique. En lille by, som hedder Mutare. Gadebelysning, var ikke noget man gjorde et stort nummer ud af, så den stjerneklare himmel var tydelig. Zimbabwe ligger lige nord for Sydafrika, så stjernehimmelen så helt anderledes ud - det gør den jo fra den sydlige halvkugle.

Jeg husker stadig forundringen over, at opleve en stjernehimmel, som noget helt nyt.

Det var også den forundring, der drev de tre vise mænd. Til forskel fra mig, så vidste de, hvad de så. De kunne se, at noget nyt var sket på himlen.

Sandsynligvis har vismændene været astronomer, nogle mener astrologer. Men de har haft et indgående kendskab til den for dem fremmede kultur, jødedommens skrifter og traditioner, der vidner om, at de virkelig har sat sig ind i tingene.

2 af 4

De tre rejsende kom fra Østen et sted.

Der er noteret gamle observationer om stjernerne fra den tid, som taler for, at de har været undervejs siden september, for da var der en konjunktion af Jupiter og Saturn i Fiskens stjernbillede, som ville kunne ses i lande langt borte, men som også var en af de jødiske forudsigelser, der skulle optræde, når den Messias, de ventede på, var født.

Vismændene var ikke jøder af tro, men alligevel rejste de af sted mod det, som de ikke vidste hvad var.

Vi ved, de var omkring Paladset og mødtes med Herodes. Det naturlige sted for en nyfødt konge er da paladset. Men der var Jesus som bekendt ikke.

De lod sig lede af stjernen og fandt Jesus i Betlehem.

Læg mærke til, at selvom de var fremmede for den jødiske tro, og egentlig er videnskabsmænd, så sker der noget helt særligt.

Videnskabsmænd observerer, de blander sig aldrig, men ser på.

Da vismændene kom til Jesus faldt de på knæ og tilbad barnet. Det som for dem, der var fremmede for den jødiske tro var, da de så barnet, så fantastisk, at de faldt på knæ og tilbad ham.

De vidste instinktivt, at dette barn var mere, end man umiddelbart kunne se.

3 af 4

Derfor var de gaver, som de havde med heller ikke tilfældige. Det var nøje planlagt.

Profeten Esajas taler om at fra "...Midjan og Efa; fra Saba kommer de alle sammen, og de bærer guld og røgelse; de forkynder Herrens pris."¹

Guld, røgelse og myrra var meget fine gaver, som blev udvekslet mellem kongelige. Gaverne til Jesus havde også symbolsk betydning:

Guld var kongemetal og viste, at Jesus var himlens kongesøn eller den konge, Messias, som jøderne ventede på.

Røgelse blev brugt i ritualer som tegn på, at menneskers bønner og ofre steg op til Gud. Den var tegn på, at Jesus var Guds søn.

Myrra var kendt både som parfume og som en salve, der blev brugt til balsamering af de døde. Den symboliserede de lidelser, som ventede Jesus.

Vismændene havde set storheden og de forstået deres egen rolle i den forbindelse.

De kendte til profetierne fra Esajas, og de vidste at de måtte rejse for at se barnet, for at bringe det gaver, men også for at den profeti, som var kendt af jøderne, skulle gå i opfyldelse, så mennesker kunne se det og mennesker kunne tro det, nemlig at der var en stor glæde, som skulle være for hele folket, nu var der født en frelser i Davids by!²

¹ Esajas 60,6B

² Mika 5,1-3

4 af 4

Vismændene var kloge på andet og mere end blot astronomi og de gamle profetier. De forstod også at lytte til Gud, der i en drøm advarede dem mod at vende tilbage til Herodes med beretningen om jødernes nye konge i Betlehem. Så de rejste hjem ad en anden vej.

Vismændene så en stjerne på himlen. De havde hørt at der var et håb om frelse knyttet til denne stjerne, men det var jo ikke noget de troede.

De tog den modige beslutning, at undersøge dette nærmere, og da de fulgte stjernen kom de til Jesus og da forlod de, at han var ikke blot deres, men hele verdens håb.

Hele verdens håb, fordi man kulturelt og trosmæssigt ikke kunne være længere væk end de tre vise mænd var. Men de fulgte stjernen og så hvad der gemte sig under den.

Det håb er for alle - det håb er for dig!

Amen

Salme - Julen har englelyd